

Kimmo Ylinen

SÄTEEN SEIKKAILU

Koko perheen satuseikkailu Parkanon Metsämuseolla

Opinnäytetyö

CENTRIA-AMMATTIKORKEAKOULU

Yhteisöpedagogi (AMK), kirkon nuorisotyö

Toukokuu 2019

TIIVISTELMÄ OPINNÄYTETYÖSTÄ

Centria-ammattikorkeakoulu	Aika Toukokuu 2019	Tekijä/tekijät Kimmo Ylinen
Koulutusohjelma Yhteisöpedagogi (AMK), kirkon nuorisotyö		
Työn nimi SÄTEEN SEIKKAILU Kokoperheen satuseikkailu Parkanon Metsämuseolla		
Työn ohjaaja KM Sari Virkkala	Sivumäärä 17 + 7	
Työelämäohjaaja Vapaa-aikatoimen ohjaaja Elisa Vahosalmi, Parkanon vapaa-aikatoimi		
<p>Työ tehtiin Parkanon Vapaa-aikatoimelle heinäkuussa 2018. Tavoitteena työllä oli järjestää kokoperheen tapahtuma Parkanon metsämuseolle, tuoden osallistujille alue tutummaksi. Työssä käytetään hyväksi vahvaa aluetuntemusta, lapsen kehitysvaiheiden erityisyyttä sekä luonnon vahvaa läsnäoloa. Työ tehtiin satuseikkailun muodossa käyttäen hyväksi satuseikkailu- ja luontopedagogiikan eri osia, muodostaen niistä kokonaisuus. Työn käytännön toteutus oli onnistunutta ja tällaiselle toiminnalle olisi tarvetta jatkossakin.</p>		

Asiasanat Kehitysvaihe, Luonto, Satuseikkailu.
--

ABSTRACT

Centria University of Applied Sciences	Date May 2019	Author Kimmo Ylinen
Degree programme Bachelor of Humanities, Community Educator		
Name of thesis SÄDE'S BIG ADVENTURE. A Fairytale adventure for the whole family at Parkano Metsämuseo		
Instructor M.Ed Sari Virkkala	Pages 17 + 7	
Supervisor Leisure time Worker Elisa Vahosalmi, Parkano's Leisure time office.		
<p>The thesis was done to Parkano leisure time office in July 2018. The objective was to arrange an event for whole family at Metsämuseo and make the area more familiar to participants. Local knowledge, the distinctive features of a child's development and the strong existence of nature were utilized in the thesis. The work was carried out making use of fairytale adventuring with some parts of nature rearing. The hands-on implementation was successful and there would be need for more similar activities.</p>		

<p>Key words Nature, Storytale adventure, Child's upbringing.</p>
--

**TIIVISTELMÄ
ABSTRACT
SISÄLLYS**

1 JOHDANTO	1
2 KEHITTÄMISTEHTÄVÄT	2
3 LUONNON MERKITYS HYVINVOINTIIN	3
4 KASVATUS KUNNASSA JA SEURAKUNNASSA	5
4.1 Varhaiskasvatus Parkanossa ja Parkanon Seurakunnassa	6
4.2 Kirkon varhaisnuorisotyö ja Parkanon Seurakunnan varhaisnuorisotyö	7
5 LASPEN KASVU JA KEHITYS.....	8
5.1 Lapsen kehitys 3-5v.	8
5.2 Lapsen kehitys 5-7v	9
5.3 Lapsen kehitys 7-9v	10
5.4 lapsen kehitys 9-12v	10
6 SATU JA SEIKKAILUKASVATUS	11
7 SÄTEEN SEIKKALUN TOTEUTUS.....	13
7.1 Suunnittelu.....	13
7.2 Rastit.....	14
8 YHTEENVETO	17
LÄHTEET	18
LIITTEET	

1 JOHDANTO

Kyseisessä työssä käsitellään tapahtumaa "Säteen seikkailu", joka oli koko perheen satuseikkailu Parkanon metsämuseolla heinäkuussa 2018 joka sunnuntai kello 12-14. Työni teoriaosassa käsittelen tapahtuman eri puolia, jotka ovat vaikuttaneet päätösten tekoon tapahtumaa tehdessä. Teoriaosuudessa käsittelen lyhyesti mutta ytimekkäästi luonnon hyvinvointivaikutuksia, kasvatusta kunnassa ja seurakunnassa, lapsen kehitysvaiheita sekä satuseikkailun osia. Työn teorian loppupuolelta löytyy myös lyhyet avaukset tapahtuman rakenteesta ja sen suunnitteluprosessista. Työn liitteistä löytyy tapahtuman toteuttamiseen tarvittavat tekstit ja kuvia tapahtumassa käytetyistä tarvikkeista. Työn tarkoituksena ei ole antaa sellaisenaan valmista pakettia kenellekään muulle kuin Parkanon vapaa-aikatoimelle, jota voisi käyttää sellaisenaan, mutta materiaalipakettia voi soveltaa muuallekin.

2 KEHITTÄMISTEHTÄVÄT

Opinnäytetyöni ensimmäisenä kehittämistehtävänä oli toteuttaa koko perheen tapahtuma Parkanon metsämuseolla. Työni toisena kehittämistehtävänä oli tuoda metsämuseon lähialuetta tutummaksi tapahtumaan osallistujille. Kolmantena kehittämistehtävänä oli työssäni tuoda ihmistä lähemmäksi luontoa.

3 LUONNON MERKITYS HYVINVOINTIIN

Luonnossa olemisella tiedetään olevan positiivisia vaikutuksia ihmisen mielialaan jo viidessä minuutissa, mutta jo vartin olemisella metsässä myös ihmisen verenpaine laskee (Luontoon.fi 2019). Tästä sain omakohtaisia kokemuksia ollessani metsämuseolla useiden tuntien ajan keskellä metsää kaitojen vesien äärellä. Mutta silti luontoa käsitteenä voidaan myös pitää vaikeana, kun joillekin jopa leikattu nurmikko ja yksi puu voivat tarjota kokemuksen luonnosta. Sipoon terveyskeskuksessa tehdään tietoisia kokeiluita luonnon vaikutuksesta potilaisiin sekä Tampereen yliopistollisessa sairaalassa on tehty kokeiluita tietoisten metsäkävelyiden kanssa vaikuttavatko ne elvyttävyyteen tavalla, josta voisi olla hyötyä. (Mehtola 2018.)

Vuonna 2012 Hanski ja Haahtela todistivat, että luonnon monimuotoisuuden väheneminen on suorassa yhteydessä allergioiden lisääntymisessä. Toleranssi tulisikin oppia, se ei tule itseltään. On järjetöntä, että keho puolustautuu harmitonta siitepölyhiukkasta vastaan, joka ei aiheuta tulehdusriskiä. Multaa pitää näin ollen antaa olla vähän varpaiden välissä. (Karlsson 2014.)

Metsästäjien ja kalastajien psykofyysissosiaalinen hyvinvointi on metsähallituksen teettämän kyselyn mukaan noussut lähes kaikilla kyselyyn osallistujilla metsässä olon aikana. Metsässä yöpymisellä oli selkeitä positiivisia vaikutuksia henkilöiden hyvinvointiin, ellei matkan teko kestänyt yli kahta viikkoa. Parhaat mahdolliset vaikutukset saatiin 8-14 päivää kestäväillä retkillä. Lapin laajat alueet liikkua lisäsivät eritoten metsästämisessä koettuja hyvinvointivaikutuksia. (Kaikkonen, Rautiainen, 25 2014.) Itse lapissa vaeltaneena ja kalassa käyneenä metsähallituksen tutkimukset psykofyysissosiaaliseen hyvinvointiin sai varmuutta omille tuntemuksilleni, kun olen käynyt lapissa.

Itse olen huomannut luonnon kiinnostavan edelleen itseäni tavoilla, joita en aina ymmärrä, kunnes ne tulevat vastaan. Samalla lailla lapset ovat luonnostaan luonnon tutkimusmatkailijoita, kunhan heitä kannustetaan siihen. Ongelmallista toki tästä tekee sen, että jo yksi sukupolvi on vieraantunut lähes täysin luonnosta. On jopa kysytty, voisiko nuorten masennuksella olla osansa luonnosta vieraantumiselle. (Berg, Pihlajamaa, Polvinen, 2012, 9.) Tutkimusten mukaan myös ylivilkkaudesta kärsivät lapset ovat saaneet apua luonnosta ja luonnon äärellä olemisesta. Luonto tarjoaa lapselle virikkeitä, jotka auttavat häntä itsensä löytämisessä ja jopa stressioireiden helpotukseen. Pettymyksenä silti yhä useammin luontoa ei koeta kaikilla aisteilla, ja ympäristön elämyksellisyys jää vaitonaiseksi. (Berg, Pihlajamaa, Polvinen, 2012, 13.) Tämän takia on tärkeää, että tapahtumia järjestettäisiin lähempänä luontoa ja ihmisiä vietäisiin takaisin luontoa kohti. Kuten tässä työssä oli tarkoituksena.

4 KASVATUS KUNNASSA JA SEURAKUNNASSA

Varhaiskasvatuksen tavoitteena on suunnitelmallinen ja tavoitteellinen lapsen kasvattaminen pedagogisesti. Varhaiskasvatusta voidaan järjestää erilaisissa ympäristöissä kuten perhepäivähoidossa, päiväkodeissa tai vaikka kerho ja leikki toimintana. Alle kouluikäisillä lapsilla Suomessa on oikeus saada varhaiskasvatusta. Esiopetus, joka tapahtuu ennen koulua, laskeetaan varhaiskasvatukseksi. Lapsen toki ei ole pakko osallistua ennen esiopetusta varhaiskasvatukseen, koska siitä päättävät lapsen vanhemmat, mutta esiopetus tuli pakolliseksi 2015. (Opetushallitus 2018.) Opetushallitus määräsi myös uusista varhaiskasvatuksen suunnitelmista, jotka otetaan käyttöön 2019 elokuussa. Varhaiskasvatussuunnitelmasta käytetään termiä VASU. (Opetushallitus 2018.) Myös seurakunta seuraa varhaiskasvatuksen toteutumista omalla tavallaan ja omalla työpanoksellaan yhteiskunnassa.

Seurakunta on tehnyt oman varhaiskasvatuksen kehittämissiisikirjansa lapset seurakuntalaisina, jota suomen kaikki seurakunnan seuraavat. Asiakirja tutkii ja pureutuu lapsuuteen, lapsen ja kirkon väliseen vuorovaikutukseen, ja perheiden tärkeyteen. Asiakirjan tavoitteena on yhdistää ja auttaa varhaiskasvatuksen ammattilaisia kehittymään ja kehittämään toimintaansa. Asiakirjan tiivistelmässä löytyy asiakirjan perusydin, lapsi on siunaus. Asiakirjan loppu myös tiivistää asiakirjan teemat hyvin seitsemään kohtaan: kirkko ja seurakunnat ovat edelläkävijöitä lapsenoikeuksien tapahtumisessa, kirkon varhaiskasvatuksen tavoitteena on lapsen kokonaisvaltainen hyvinvointi, kokonaisvaltainen kasvatusajattelu jossa seurakunta on vain kasvatuskumppani, kuinka seurakunta tarjoaa yhteisön jossa lapsi voi olla täysvaltainen jäsen, kuinka lapsi voi toteuttaa hengellisyyttään yksilönä ja yhteisössä, ja se kuinka lapsi ja hänen perheensä voivat osallistua aktiivisesti seurakunnan aktiviteetteihin. (Suomen evankelisluterilainen kirkko 2013.)

4.1 Varhaiskasvatus Parkanossa ja Parkanon seurakunnassa

Varhaiskasvatusta Parkanossa toteutetaan opetushallituksen antamien raamien mukaan. Eri-tyispiirteinä Parkanossa toimii vakiintunut pienryhmätoiminta ja toimintaympäristö, joka on erittäin luonnon läheinen. (Parkanon Vasu 2017, 3.) Jokaiselle lapselle tehdään omat varhaiskasvatussuunnitelmansa, jotka sisältävät oppimiseen ja kehitykseen liittyvät vahvuudet, kiinnostuksen kohteet, sekä kehitystä, hyvinvointia ja oppimista tukevat tavoitteet, lapsen mahdollinen tarvitsema tuki, lääkehoitosuunnitelma jos sellaista tarvitaan, osapuolten yhdessä sovitut asiat, suunnitelman laatimiseen osallistuneet muut asiantuntijat, sekä tiedot siitä koska vasu on tehty ja koska se tarkistetaan. Henkilökohtaiset vasu:t vaikuttavat ryhmävasu:jen tekemiseen jotta, henkilökohtaiset vasu:t voisivat toimia paremmin. (Parkanon vasu 2017, 4.) Parkanon varhaiskasvatuksen yleisperiaatteena on lapsen edun ensisijaisuus, lapsen oikeus hyvinvointiin, huolenpitoon ja suojeluun, lapsen mielipiteen huomioon ottamiseen, sekä yhdenvertaisen ja tasa-arvoisen kohtelun vaatimus ja lapsen syrjintäkielto YK:n lapsen oikeuksien sopimuksen, varhaiskasvatustilain ja YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen mukaan (Parkanon vasu 10 2017). Parkanossa tarjotaan varhaiskasvatuksen palveluita perhepäivähoidossa sekä Kuttikallion ja Kallion päiväkodeissa. Esiopetusta järjestetään kaupungin kahdessa päiväkodissa. (Parkano 2019.)

Parkanon seurakunnan tavoitteena varhaiskasvatuksessa on luoda mahdollisuus koko perheen yhteydelle seurakuntaan ja sen toimintaan sekä kohdata lapset ja heidän perheensä. Parkanon seurakunnan varhaiskasvatus järjestää toimintaa perhekerho, päiväkerho, pyhäkoulu, sekä kesä ja musiikki toiminnalla. Mottona varhaiskasvatus käyttää lausahdusta ”kristillinen perinne säilyy, kun sukupolvet yhdessä osallistuvat kirkkovuoteen”. (Parkanon seurakunta 2019.)

4.2 Kirkon varhaisnuorisotyö ja Parkanon Seurakunnan varhaisnuorisotyö

Kirkon varhaisnuorisotyö seuraa kehittämissiisikirjaa tytöt ja pojat seurakuntalaisina. Kehittämissiisikirjassa seurataan puuta, jonka eri osat kuvaavat erilaisia asioita varhaisnuorisotyössä. Siisikirja käsittelee 7-12 vuotiaan lapsen perustarpeita. Varhaisnuorisotyön kehittämissiisikirja pureutuu varhaisnuorten tarpeisiin tulla kohdatuksi ja puutarhurien tärkeyttä lasten ja nuorten elämässä. Puutarhurilla viitataan lasta ympäröiviin aikuisiin, jotka antavat mahdollisuudet turvalliseen elämään ja kasvattavat lasta kohti aikuisuutta. (Suomen evankelisluterilainen kirkko 2012.) Kirkon varhaisnuorisotyö keskittyy 7-13 vuotiaiden lasten kanssa tehtävään kasvatustoimintaan. Kirkon sisällä on monenlaista pedagogista suuntaa hoitaa asia, mutta se, mikä yhdistää usein eri seurakuntia, on leirien ja kerhojen tärkeys toiminnassa.

Parkanon seurakunnan varhaisnuorisotyö kohdistuu 7-13 vuotiaiden lasten kanssa tehtävään työhön. Seurakunnan varhaisnuorisotyö painottaa toiminnassaan kerho-, retki-, ja leiritoimintaa. Silti seurakunta tekee yhteistyötä muidenkin tahojen kanssa, jotka tekevät työtä kyseisen ikäluokan kanssa. Vuonna 2019 kirkon varhaisnuorisotyö viettää 100-vuotisjuhlaansa. (Parkanon seurakunta 2019.)

5 LASPEN KASVU JA KEHITYS

Lapsi kehittyy eri lailla eri ikäkausissaan. Näiden asioiden huomioiminen auttaa lasta kasvaamaan kokonaisvaltaisena ihmisenä. Lapsuuteen pääsääntöisesti kuuluu leikkiminen, uuden oppiminen, uuden kokeminen ja maailman ihastelu. Lapsuus ei toki ole aina ruusuilla tanssimista ja sen takia lapsen kehittymistä on hyvä ymmärtää. Heille järjestettäessä erilaisia tapahtumia on hyvä tunnistaa eri kehitysvaiheet, jotta tapahtumien luonne olisi tarpeeksi haastava ja näin ollen kehittävä lapsen kasvun kannalta. Toki jos ikähaarukka on iso, voi olla vaikeaa tehdä kaikille monipuolisesti rakentavaa ja kehittävästä tekemistä. Tässä työssä tarkastelen lapsen kehitystä varhaiskasvatuksen ja varhaisnuorisotyön ikäjakauman perusteella, koska se oli tapahtuman kohderyhmä lasten kohdalla.

5.1 Lapsen kehitys 3-5 -vuotiaana

Tässä iässä oleva lapsi on erittäin utelias ja oppii katsomalla, mitä muut tekevät, eli on mallioppija. Lapsi on utelias ja suhtautuu alastomuuteen luontevasti ilman isompia ongelmia. Lapsi haluaa kysymyksiinsä vastauksia, sekä hyviä perusteluita, joita ei kuitenkaan ole vaikea ymmärtää. (MLL 2018.)

4-5 vuotiaalla lapsella on menossa puheen kulta-aika. Lapsi rakastaa keskustella vanhempiensa kanssa asioista ja pohtii usein asioita ja niiden syitä. Lapsen puhe alkaa olemaan melko oikeaoppista, mutta mielikuvitus antaa vapauden lapsen kehitellä omia kekseliäitä sanojaan. Lapsi alkaa saamaan lisää voimaa tässä iässä. Lapsen mielestä tätä voimaa on kiva testata, ja näin ollen yleisesti tämän ikäiset lapset ovat liikunnallisia ja joskus jopa tempuissaan vähän jopa uhkarohkeita. (MLL 2018.)

5.2 Lapsen kehitys 5-7 -vuotiaana

Tässä ikä kaudessa lapsi alkaa kyselemään todella syvällisiäkin aiheita. Kysymykset saattavat liittyä syntymään, kuolemaan yms. Lapselle tuottaa mielihyvää saada puhua tästä vanhempiensa kanssa. 5-vuotias lapsi kokeilee mielellään erilaisia ilmiöitä, esim. jäädyttää vettä erilaisissa muoteissa. Tässä iässä lapsi alkaa puhumaan melko oikeaoppista suomea ja pystyy pärjäämään keskusteluissa myös muiden kanssa. Lapsi alkaa myös ymmärtämään asioita, joita hän ei voi koskettaa tai nähdä. Kuitenkin abstraktit kielikuvat tuottavat ongelmia, esim. silmiinpistävä voi tarkoittaa jotain mikä oikeasti pistää silmään. Tässä iässä lapsi usein tykkää tehdä paljon käsillään, askartelut, leipominen, tai vaikka salaattien pilkkominen. Myös luovat ilmaiset keholla ovat tyypillisiä tässä iässä, musiikin tahtiin tanssiminen tai jumppaaminen. (MLL 2018.)

Lapsen mielenkiinto uusia ilmiöitä kohtaan kasvaa tässä kehitysvaiheessa. Toki lapsi edelleen oppii parhaiten leikin ja kokeilujen kautta. Kirjoittamisen ja lukemisen oppiminen alkaa vahvasti, sillä yleensä tässä iässä aloitetaan esikoulu. Kirjat tuottavat suurta iloa tässä iässä. (mll 2018.)

Sanonta leikki on lapsen työtä voisi pitää paikkansa. Koska tämän ikäiselle leikki on luovuuden ja ilon lähde, ja tämän takia vapaalle tekemiselle ja leikkimiselle tulee jättää riittävästi aikaa päivästä (MLL 2018).

Tämän ikäinen lapsi alkaa irtautua vanhemmistaan ja se aiheuttaa tiettyjä ristiriitaisia tunteita lapselle. Kiukun puuskat ja vanhempien arvostelu ei siis ole kovin harvinaista, mutta silti lapsi on edelleen todella riippuvainen vanhemmistaan ja kaipaa rakkautta. Vastuu tässä iässä tuottaa lapselle mielihyvää ja auttaa lapsen kasvussa. Vastuuta ei saa olla silti liikaa. Hyviä vastuullisia tehtäviä on esimerkiksi tehdä omat ostoksensa samalla kun käydään kaupassa, vaihtaa omat lakanat yms. Lapsi osaa tuntea jo syyllisyyttä tässä iässä. (MLL 2018.)

5.3 Lapsen kehitys 7-9v

Tässä iässä lapsi alkaa harjoittelemaan oma-aloitteista oppimista ja työntekoa. Epäonnistumiset ja tunteen purkaukset ovat normaaleja ja niistä ei tule pelästyä. Lapsi saattaa tunteen purkauksissaan alkaa tappelemaan, itkemään tai jopa viskomaan tavaroita. Lapselle tulee antaa oikeus tunteisiinsa, mutta toisiin ihmisiin tai esineisiin kohdennettua väkivaltaa ei tule sallia. Onnistumisen kokemukset tässä iässä merkkäävät paljon, kuinka epäonnistumisia oppii käsittelemään. Looginen ja älyllinen päättely alkaa kehittyä lapsella hyvällä vauhdilla. Toki lapsi ei silti välttämättä vielä ymmärrä kielellisesti ironisia tai humoristisia tai abstrakteja asioita, koska ajattelu on edelleen konkreettista. Tämän ikäiset lapset osaavat yleensä lukea ja laskea perus asioita. Hienomotoriset taidot alkavat myös kehittyä tässä iässä. (mll 2018.)

5.4 Lapsen kehitys 9-12 -vuotiaana

Tämän ikäisellä lapsella totuuden ja mielikuvituksen erottaminen toisistaan alkaa onnistumaan. Toisaalta tämän ikäinen lapsi on edelleen konkreettinen ja tarvitsee aikuista kertomaan mikä esim. internetissä tai televisiossa on totta ja mikä ei. Vaikka lapsen abstraktinen ymmärrys kehittyy koko ajan, niin lapsi oppii edelleen parhaiten konkreettisista asioista. Vaikka lapsi pystyy syvällisiin keskusteluihin syntymästä ja kuolemasta ei lapsi silti yleisesti ole filosofinen pohtia yksin nurkassa, vaan iloinen ja pirteä touhuaja. Liikunnan suhteen lapsesta saattaa tulla kilpailullisempi kuin ennen, ja olisi hyvä löytää lapselle joku liikunnallisuuden muoto, josta hän nauttii. Toisaalta lapset ovat yksilöllisiä ja jokin ennen mukava liikunnallinen harrastus saattaakin jäädä pois jonkun taiteellisen harrastuksen tieltä. Tässä iässä saattaa myös joskus ilmetä tiettyä kömpelyyttä ja rauhattomia liikkeitä, esimerkiksi tuolilla keikuttelua, pöydän naputusta, törmäilyä ja takkikin saattaa olla lattialla, vaikka lapsi on aivan varma, että laittoi sen naulaan. (MLL 2018.)

6 SATU JA SEIKKAILUKASVATUS

Satuseikkailussa on tarkoitus antaa mahdollisuus osallistujien seikkailla sadun keskellä. Satu-seikkailu yleensä konkretisoi satua lisää ja antaa osallistujalle mahdollisuuden olla konkreettisesti läsnä sadussa.

Satu on mielikuvituksellinen kertomus tapahtumista, jotka eivät ole totta. Satu voi olla hauska, opettavainen ja vetoaa mielikuvitukseen. Satu on kertomataiteen yksi muoto, jossa on ainakin yksi yliluonnollinen tai normaali tajunnan ylittävä kokemus. Satu sisältää yleensä suuria tunteita, seikkailun, ja suuria vastakohtia, esimerkiksi Hyvä ja paha. Satu myös kiehtoo usein mielikuvitusta ja saattaa auttaa ratkaisemaan omia ongelmia. Suurin ero oikean elämän ja sadun kohdalla on, että sadussa kaikki on mahdollista. (Vilén 2012.)

Sadut ovat myös loistava väline saada lapset miettimään moraalialia, oikeuden tajua, empatiaa yms. Ennen sadut ovat auttaneet kylien ja yhteisöjen vanhimpien kertoa nuoremmille yhteisön sääntöjä ja se on saattanut yhdistää yhteisöä olemalla yhteinen tapahtuma joka ilta. Satujen suurin voima löytyy liioittelusta. (Peda 2018.) Sadun ja mytologian erottaa se, että mytologiaa on joskus (tai edelleen) uskottu jollain lailla todeksi.

Seikkailukasvatus on kokemuksellista oppimista aidoissa ympäristöissä, joka ei tarkoita, että seikkailun tarvitsisi aina tapahtua luonnossa. Seikkailukasvatuksen lähtökohtina on aina ympäristökasvatus, yksilön ominaisuuksien kehittäminen ja ryhmätoiminnan kehittäminen. Osaavana seikkailuohjaajana voidaan pitää henkilöä, joka osaa turvallisuustaidot, ympäristötaidot, tekniset taidot ja sosiaaliset taidot. Turvallisuustaidoissa osataan tehdä turvallisuussuunnitelma, osataan havainnoida ympäristöä ja osataan tehdä päätöksiä. Teknisissä taidoissa osataan jakaa taidot, joita seikkailuun tarvitaan osiin ja asetetaan ne niin että niissä voi onnis-

tua. Ympäristö taidoissa osataan antaa esimerkkejä tarvittaessa ja havainnoida ympäristöä. Sosiaalisissa taidoissa osataan ohjata antaa palautetta ja järjestää yhteistoimintaa. (Lehtonen 2017.)

7 SÄTEEN SEIKKALUN TOTEUTUS

Säteen seikkailu sai alkunsa kevään lopulla ennen kesää annettuna työtehtävänä. Työtehtävänä oli suunnitella koko perheen tapahtuma kesälle, jonka voisi pitää useampaan kertaan. Tapahtumapaikaksi tiedettiin Parkanon metsämuseo. Tarpeen tapahtumalle muodostaa Parkanon vapaa-aika toimen halu järjestää vaihtoehtoista toimintaa kesän arjelle ja lomailulle, tai siihen oheen.

7.1 Suunnittelu

Suunnittelua aloittaessa olin umpikujassa. Miten järjestää tapahtuma, mitä en ennen ollut ikinä tehnyt ja vielä kohderyhmälle, jonka kanssa työskentely on itselleni haasteellista. Apua työn aloittamiseen jouduin hakemaan MLL:n sivuilta lukemalla lapsen kasvun ja kehityksen eri vaiheet. Tämä lukutuokio sysäsi epäluuloni sivuun ja pääsin aloittamaan rehellisen suunnitellun tapahtumaa varten.

Tapahtumapaikan jo tiedossa olo helpotti tapahtuman suunnittelua. Luonto olisi yksi kantavista teemoista. Luonnon suurin vaikutus oli luontopolku, joka kierrettäisiin ja se että polulta poikettaisiin edes kerran oikeaan metsään. Jo 15-20 minuuttia luonnossa olemista auttaa laskemaan verenpainetta (Mielenterveystalo 2018).

Myös toisen kantavan teeman antoi jo tehtävän anto, koko perhe. Kahden pääkohdan jälkeen tuli miettiä miten tapahtuma toteutuisi, varsinkin kun ajatuksena oli, että yksi ohjaaja pystyisi hoitamaan tapahtuman paikan päällä. Elisa Vahosalmi, joka oli työpaikka ohjaajani, ehdotti rasti rataa sen toimivuuden ja käytännöllisyyden vuoksi. Luontoteemaan saatiin myös sisällytettyä polun ulkopuolella, eli metsässä kävely. Polku oikaistiin yhdestä kohtaa, jolla matka lyheni, mutta kävely vaikeutuisi.

Kun olin saanut mietittyä, miten tapahtuma toteutettaisiin, oli aika miettiä mikä kiteyttää tapahtuman kasaan. Miten yhdistän luonnon, polun, tehtävät ja kokoperhe yhteen pakettiin, etteivät ne tunnu toisistaan irrallisilta. Tästä kumpusi ajatus satuseikkailusta. Yritin etsiä valmista satua, jota olisin voinut muokata, mutta tällaista satua, joka olisi miellyttänyt minua ei ollut. Jotenka päätin kirjoittaa sadun itse.

Satua kirjoittaessani pystyin hyödyntämään paikkoja, jotka tiesin entuudestaan metsämuseolta ja samalla mietin satua kirjoittaessa, että millainen rasti satuun sopisi. Toisaalta koko perheen tapahtuma antoi päänvaivaa siitä, mikä olisi todellinen kohderyhmä. Kuinka toteuttaa satu ja sen ympärillä olevat rastit niin että koko perhe voisi nauttia ja ehkä jopa oppia niistä jotain. Lopulliseksi kohderyhmäksi valikoitui 3-12 vuotiaat lapset ja heidän vanhempansa. Jos lapset nauttivat tehtävistä, voisi vanhemmille olla jo suuri nautinto pelkästään päästä luontoon ja nähdä lastensa nauttivan tapahtumasta. Tapahtuman kestoksi arvioitiin noin kaksi tuntia kävelyineen ja rasteineen.

7.2 Rastit

Rastit mukailivat tarinaa ja siitä missä ne voitaisiin toteuttaa. Rastit oltiin suunniteltu 3-12 vuotiaille mahdollisiksi, toki sillä edellytyksellä, että mitä vanhemmaksi lapsi tulee, sitä helpommaksi rastit toki kävisivät. Kierros kierrettäisiin koko perheen voimin, joten lapsi ei ikinä jäänyt yksin rastien kanssa, jos ne olisivat liian vaikeat.

Rohkeuden keruu ranneke rastilla toivotettaisiin kaikki osallistujat tervetulleiksi ja kerrattaisiin tapahtuman säännöt. Jokaiselle osallistujalle annettiin pieni kartta, jotta polun oikaisu ei menisi ohitse. Ensimmäinen rasti tuli viimeisimpään muotoonsa viimeisimpänä. Rasti oli suunniteltu askartelu rastiksi aloittamaan seikkailu metsämuseolla. Rastilla tehtäisiin rohkeuden keruu ranneke. Rannekkeen suunnittelusta teki erittäin vaikeaa ikä jakauman suuri ha-

jonta. Etsin askartelu kirjoista ja internetistä monia ohjeita, jotka kaikki jouduin lopulta heittämään syrjään ja suunnittelemaan rannekkeen itse. Rannekkeen teko lopulta oli yksinkertainen yhden narun pyörittelyä mutta tavalla, joka vaati keskittymistä. Naru, josta ranneke tehtiin, valittiin paksu huopa naru, johon olisi helppo tarttua niin pienen lapsen kuin aikuisenkin. Rastin paikka oli luonteensa vuoksi katoksessa, jos vaikka alkaisi satamaan.

Toinen rasti oli helppo miettiä, mutta työläs rakentaa. Toisella rastilla tunnistettiin eläinten jälkiä. Jäljet selvästi opettaisivat lapsille mitä metsässä liikkuu, ja jos maasta löytää jälkiä metsässä, tietää mitä juuri siinä kohtaa on liikkunut. Jäljet oli printattu paperille ja jälkien takana oli aina eläin, jolle se kuuluu. Työlään tästä ei tehnyt rastin tekeminen paikan päällä, vaan jälkien löytäminen aineistosta, jota saa käyttää. Lopulta Parkanon kirjastosta löytämieni kirjojen avulla sain otettua jäljistä kuvat, ja internetistä käytin kuvia eläimistä, joita sai käyttää vapaasti. Eläimet, joita valitsin olivat suurimmaksi osaksi tuttuja, mutta myös eläimiä, jotka voisivat oikeasti liikkua metsämuseon alueella. Osa rastin jäljistä oli tarkoituskin olla hieman hankalia, kehitysasteiden laajuuden takia, sekä herätellä vanhempia muistelemaan tietäisivätkö hekään kyseisiä eläimiä.

Palapeli oli suunniteltu alun perin isommaksi mutta teknisten ongelmien takia palapelistä tuli A4 kokoinen. Palapelin tarkoitus oli olla osa tarinaa mutta samalla antaa lapsille konkreettinen kokemus visuaalisesti siitä mitä säde oli nähnyt. Myös tarina sai oivan ripauksen jännitystä, kun nyt tarinaa eteenpäin menevät tietäisivät mitä Säde oli nähnyt mutta Säde ei tarinassa itse tiennyt.

Tarkkuusheittorastin tarkoituksena oli herätellä käden ja silmän koordinaatiota, heittämällä palloilla peltitölkkejä alas. Tarinassa tällä autetaan metsän vanhinta eläjää, joka on vähän erilainen kuin yleensä eläimet ovat ja Säde on valmiina auttamaan. Tarinaan on siis piilotettu pieni elämän ohje erilaisuudesta, kuten saduissa on tapana. Rasti oli myös kiinnostavalla, koska tarinassa käännyttäisiin vasemmalle, ja myös oikeasti polulta käännyttäisiin vasemmalle ja kierrettäisiin vähän oikeassa metsässä ilman polkuja.

Viimeisenä perheen keskeisenä tehtävänä oli päästä sillan yli, jota vartioi arvoitusten vartija Kalle. Arvoitukset valitsin niiden kielikuvien helppouden, ja suoruuden takia. Tämänikäiset lapset ottavat tekstin kirjaimellisesti joka osassa arvoituksia auttoi. Toisekseen monessa ikäkaudessa lapset tykkäävät arvuutella ja kertoa arvoituksia toisilleen. Toki heikkoutena kohde-ryhmän aivan pienimmät, joilla kielellinen kehitys on vauhdissa, mutta niiden abstraktius ei.

Kun lopulta päästään seikkailun viimeiseen vaiheeseen, löydetään tarinan outo hahmo, joka tarjoaa lopulta säteelle makkaraa ja mehua nuotion ääressä. Tarkoitus oli kasata tuntemuksia, fiiliksiä ja olla yhdessä kauniissa luontomaisemassa tapahtuman päätteeksi.

Tarkoituksena oli, että myös polun yhteydessä ollutta messukalliota oltaisiin käytetty hyväksi kristillisessä kasvatuksessa. Kirkko luonnehtii kasvatustaan kokonaisvaltaiseksi, jossa hengellisyttä ei irroteta erilliseksi palaseksi ihmisen kokonaisuudesta (Evl 2019). Kristillisellä kasvatuksella viitataan kasvatusta, joka nojaa arvo perustansa kristillisyyteen joka luterilaisuudessa nojaa vahvasti Raamattuun ja sen opetukseen oikeasta ja väärästä. Rastin tarkoitus olisi ollut hiljentyä kuuntelemaan hiljaisuutta ja mitä se kertoo. Samalla Oskari Orava olisi tarinassa selittänyt, että Jumala on luonut kaiken ja puhuu meille hiljaisuuden kautta. Jotenka olisi hyvä pysähtyä ja kuunnella hetki hiljaisuutta. Rastia ei toteutettu koska tällaisen rastin mukana olo olisi vaatinut seurakunnan kanssa yhteistyön tekemistä. Kunta ei voi leimaantua hengellisten oppien levittäjäksi koska se on kaikkien kuntalaisten asialla, riippumatta uskonnosta. Halua yhteistyöhön oli molemmilla puolilla mutta ajallisista päällekkäisyyksistä johtuen yhteistyöhön ei pystytty.

8 YHTEENVETO

Tapahtumat olisivat, onnistuneet paremmin kunnon mainostuksella. Ensimmäisellä kahdella kerralla paikalle ei tullut ketään. Mutta paikallislehti Ylä-satakunta pelasti tapahtuman ja teki siitä pienen lehtijutun. Seuraavilla kolmella kerralla tapahtumassa oli osallistujia. Kävijöitä tapahtumassa kävi yhteensä 40 joka on Parkanon kokoiselle paikkakunnalle oikein hyvin. Tapahtuma oli erittäin minimalistinen niin kuin sen oli tarkoituskin ja luonto pääsi hyvin oikeuksiinsa näin kuumana kesänä. Kaikilta vaurioilta säilyttiin ja palaute nuotiolla oli yhtä poikkeusta lukuun ottamatta positiivista. Poikkeuksen teki perhe, joille reitti oli tuttu ja he eivät halunneet ottaa karttaa mukaan alussa, mutta kävelivät metsän oikaisun ohitse. He halusivat, että paikka olisi ollut selkeämmin merkattu.

Mitä tekisin toisella lailla jatkossa? Ottaisin enemmän aikaa tämän tekemiseen. Mainostuksen tekisin alusta asti uudelleen, koska siinä ei onnistuttu. Jokaisen rastin olisi voinut toteuttaa paljon isommin, paljon visuaalisesti kauniimmin ja pienellä määrällä vapaaehtoisia rasteja voisi elävöittää pukeutuneilla hahmoilla. Satuseikkailun fyysinen puoli jäi hyvin kävelypainotteiseksi, jotenka muuttaisin jonkin rasteista fyysisemmäksi, esimerkiksi trapetsi. Toki tapahtuman oli tarkoitus olla minimalistinen, ja samalla käyttää luontoa isona tekijänä.

Seurakunnan ja kunnan välistä yhteistyötä voisi lisätä pitkäjänteisemmällä suunnittelulla ja yhteisillä tavoitteilla mitä yhteisillä tapahtumilla halutaan saavuttaa. Tässä tapahtumassa seurakuntaa ei saatu mukaan koska seurakunnalla oli kesä jo täynnä, jotenka heillä ei olisi millään riittänyt aikaa tälle tapahtumalle. Se miten jatkossa seurakunnan saaminen mukaan voisi tuoda rikkautta lasten ajatteluun saamalla uusia näkökulmia kristilliseltä pohjalta elämään ja luontoon. Toki aina kunnan ja seurakunnan välisessä yhteistyössä vaikuttavat henkilökemiat työntekijöiden välillä, eritoten pienillä paikkakunnilla, jossa kokoalan työntekijöitä on ehkä yksi tai kaksi.

LÄHTEET

Kaikkonen, H. Rautiainen, M. Terveyttä ja hyvinvointia valtion mailta – tarkastelussa metsästäjät ja kalastajat. Metsähallitus, Vantaa 2014 Saatavissa: <https://julkaisut.metsa.fi/asets/pdf/lp/Asarja/a209.pdf> Viitattu: 25.4.2019

Karkun evankelinen opisto. sadun piirteet. Saatavissa: <https://peda.net/yksityiskoulut/keo/luo/oppiaineet2/jk/kurssi-1/kurssimateriaalia/sadun-piirteet> Viitattu:5.11.2018

Karlsson, A. Monimuotoinen luonto suojelee sairauksilta. Suomenluonto. 2014 saatavissa: <https://suomenluonto.fi/uutiset/monimuotoinen-luonto-suojelee-sairauksilta/> Viitattu: 24.4.2018

Koululaisten iltapäivä toiminta. Parkanon kaupunki. 2009. Saatavissa: <https://www.parkano.fi/koululaisten-iltapaivatoiminta/> Viitattu 25.4.2019

Lapsen kasvu ja kehitys. Mannerheimin lastensuojeluliitto. 2019. Saatavissa: <https://www.mll.fi/vanhemmille/lapsen-kasvu-ja-kehitys/> Viitattu: 4.11.2018

Lapset ja lapsi perheet. Parkanon seurakunta. 2019. Saatavissa: <https://www.parkanonseurakunta.fi/tule-mukaan/lapsille-ja-lapsiperheille> Viitattu 25.4.2019

Lehtonen, K. Seikkailukasvatus ohjaamisen menetelmänä. 2017. Saatavissa: <https://www.humak.fi/blogit/seikkailukasvatus-ohjaamisen-menetelmana/> Viitattu: 25.4.2019

Mehtola, J. Vuoden yleisö juttu, Lifestyle: Luonto korjaa. Suomenluonto. 2018 saatavissa: <https://suomenluonto.fi/uutiset/vuoden-yleisojuttu-lifestyle-luonto-korjaa/> Viitattu: 24.4.2018

Mielenterveystalo.fi. luonnon vaikutus hyvinvointiin. Saatavissa: https://www.mielenterveystalo.fi/aikuiset/itsehoito-ja-oppaat/oppaat/tietoa_luonnon_hyvinvointivaikutuksista/Pages/luonnon_vaiutus_hyvinvointiin.aspx#verenpaine Viitattu: 6.11.2018

Mitä kasvatuson?. evankelisluterilainen kirkko. Saatavissa: <https://evl.fi/plus/seurakuntaelama/kasvatus/mita-kasvatus-on-> Viitattu: 9.5.2019

Parkanon Kaupungin Varhaiskasvatussuunnitelma. 1.8.2017. Saatavissa: <https://www.parkano.fi/wp-content/uploads/2016/11/Parkanon-varhaiskasvatussuunnitelma-2017.pdf> Viitattu: 25.4.2019

Terveyttä ja hyvinvointia luonnosta. Metsähallitus. 2019. Saatavissa: <https://www.luontoon.fi/retkeilynabc/terveyttajahyvinvointialuonnosta> Viitattu: 25.4.2019

Varhaiskasvatus ja esiopetus. Parkano. 2019. Saatavissa: <https://www.parkano.fi/varhaiskasvatus-ja-esiopetus/> Viitattu: 25.4.2019

Varhaisnuoriostyö- kouluikäisille. Parkanon seurakunta. 2019. Saatavissa: <https://www.parkanonseurakunta.fi/tule-mukaan/lapsille-ja-lapsiperheille/kouluikaisille> Viitattu: 25.4.2019

Vilén, I. 2012. Mikä on satu. Saatavissa: <https://www.slideshare.net/inkavilen/mik-on-satu> Viitattu: 5.11.2018

Säteen seikkailu

Koko perheen satuseikkailu Metsämuseolla.
Järjestetään heinäkuun joka sunnuntai klo 12-14.
Tarjolla Mehua ja Makkaraa.

Tapahtumaan ei tarvitse ilmoittautua,
riittää, että saavut paikalle.
Muistakaa ottaa tukevat kengät ja
sään mukainen varustus.

Tapahtuma sisältää Qr-koodien käyttöä, mutta ei edellytä sitä.
<https://fi.wikipedia.org/wiki/QR-koodi>

Lisätietoja: Elisa Vahosalmi
Puh: 044 7865 516
Sposti: elisa.vahosalmi@parkano.fi

Tapahtuman järjestää Parkanon kaupungin vapaa-aikatoimi.

SÄTEEN SEIKKALU

Lähdetään seuraamaan säteen seikkailua metsämuseolla.

Olipa kerran hiiri, jonka nimi oli Säde. Hän asui Parkanon metsämuseolla ja hän oli todella valloittava pieni hiiri. Kaikki tykkäsivät Säteestä ja Säde oli kaikille kiltti.

Mutta eräänä päivänä Säde näki jotain outoa metsämuseon toisella laidalla, jota ihmiset kutsuvat parkkipaikaksi. Säde meni kertomaan vanhemmilleen näkemästään ja halusi mennä tutkimaan mikä se oli. Säde mietti monta päivää mitä oli nähnyt, eikä saanut näkemältään rauhaa. Lopulta Säde päätti mennä tutkimaan asiaa. Mutta sädettä silti jännitti. Näin oli säteen tullut aika tehdä rohkeuden keruu ranneke.

Kun olette saaneet rannekkeet tehtyä, voitte jatkaa matkaa seuraten Vihreitä Liinoja puissa

Saavuttuaan Parkkipaikalle säde ei nähnyt mitään normaalista poikkeavaa. Säde oli pettynyt.

Mutta yhtäkkiä jokin liikahti parkkipaikan viereisessä metsässä. Mentyään katsomaan Säde näki maassa paljon jälkiä, joita ei tunnistanut.

Tunnistatko sinä kaikki jäljet mitä metsässä on liikkunut? Kun olette käyneet kaikki jäljet läpi, voitte jatkaa matkaa.

Oikeat vastaukset löytyvät jälkien toiselta puolelta.

Säde oli lähtenyt seuraamaan oravan jälkiä koska niissä oli tuttu haju. Yhtäkkiä Säteen yläpuolelta kuului tuttu ääni "säde mitä teet näin kaukana kotoa?" Se oli naapurin Osku orava. "tulini etsimään outoa asiaa, jonka näin parkkipaikalla" vastasi säde Oskulle. "Outoa asiaa? ei täällä ole mitään outoa näkynyt pitkiin aikoihin" vastasi Osku. "Olen aivan varma, että näin täällä jotain outoa muutama päivä sitten" säde vakuutti Oskulle. Mutta Osku ei ollut oikein vakuuttunut Säteen tarinaan ja käski Sädettä kuvailemaan tätä outoa näkyään.

Auttakaa sädettä kokoamaan Kuva, siitä mikä outo asia oli.

"Saatatpa tietää ketä juuri kuvailit" sanoi Osku salaperäisesti. Säde oli ihmeissään. Tunsiko Osku tämän oudon henkilön. "Sinne on toki vaikea päästä, kun olemme näin pieniä." Miten meidän pienuutemme voi vaikuttaa tämän oudon henkilön luokse pääsemiseen mietti säde hiljaa, mutta lähti seuraamaan Oskua.

Voitte Jatkaa Matkaa

Heidän tullessa metsän laitaan mistä heidän tuli kääntyä, Osku havahtui. "Omenoita lankulla? Miten ne ovat sinne päätyneet?" "Koska minä laitoin ne sinne" mörähti joku heidän viereltään. Se oli Perttu hirvi. Perttu oli metsän vanhin asukas. Ei tiedetä johtuuko se hänen iästään vai onko hän aina ollut sellainen mutta Perttu sai aika-ajoin outoja päähän pistoksia, joita hän halusi toteuttaa. "tiputtaisitteko omenat alas lankulta?" Perttu kysyi pyytävästi Oskulta ja Säteeltä. "ööö tuota... meillä olisi vähän kiire" yritti Osku selittää Pertulle, mutta säde puuttuikin keskusteluun. "Minä voin heittää ne alas, jos saan pallon!" "Voi kyllä sinä pallon saat! Näytä minulle, kuinka omenat heitetään alas!"

Heitettyään kaikki omenat alas Perttu hihkui onnellisuutta ja kävi syömässä omenat. Hän kiitti sädettä tämän tarkkuudesta ja päästi heidät jatkamaan matkaansa.

Osku ja Säde saapuivat kallion reunalle, johon oltiin rakennettu puinen risti. "Mikä tuo on" kysyi Säde, kun ei ollut ennen moiseen törmännyt. "Se on ristin puu, joka kuvaa Kristuksen ylösnousemusta." selitti Osku. Säde oli hämillään koska ei ollut koskaan kuullut Kristuksesta. "Kuka tämä kristus on? Ja mikä ylösnousemus" kyseli Säde. " Kristus on kaveri jota 2000 vuotta sitten Jeesukseksi kutsuttiin, se oli Jumalan poika, joka tuli maailmaa sovittaa meidän synnit ja si se kuoli ristillä meijä pahojen tekojen takia. Mutta ei tartte pelätä Jeesus ei ottanu siitä itteensä koska se oli tarkotettu nii ja se vaa voitti kuoleman kolmen päivä lepäily jälkee kivisessä luola haudassa." Osku selvästi tiesi mistä puhui ja Säde ei ollut ennen nähnyt Oskun sillä tavalla rentoutuvan. Ennen kuin Säde kerkesi kysymään mitään, Osku johdatti Säteen istumaan kallion laidalle ja sanoi. "kaiken on luonu se Jumala, jonka poika si Jeesus oli, meitäkää ei olis ilman sitä. Mä tykkään tulla tänne ja vaan pysähtyä kuuntelemaan hiljaisuutta, siellä missä on luonnon hiljaisuutta, on myös Jumala. Niin minä tykkään rukoilla, kuuntelemalla enkä puhumalla. " Säde mietti hetken ja kysyi sitten "Miltä se hiljaisuus sitten oikein kuulostaa?" "Kuuntele ja kerro mulle" kehoitti Osku.

Kuunnelkaa hetkenaikaa metsän hiljaisuutta ja kertokaa mitä kaikkea kuulette? Tämän jälkeen käykää etsimässä jokin hiljaisuutta muistuttava metsän esine ja tuokaa se kasalle.

Tämän jälkeen Osku hymyillen mutta vähin äänin viittoi Säteelle, että pitäisi jatkaa matkaa.

Osku ja säde tulivat pian pienen puron kohdalle ja nyt säde ymmärsi miksi heidän pieni kokonsa saattaisi olla ongelma. Toki puron ylitti silta mutta sillalla oli Kalle Mäyrä arvoitusten vartija. Kalle tunnettiin siitä, ettei hän päästänyt ketään sillan yli, ellei osannut vastat kysymyksiin oikein. "mahdattekohan te haluta sillan yli" Kalle kysyi. "jos haluatte päästä yli, niin vastatkaapa minun muutamiin arvoituksiin"

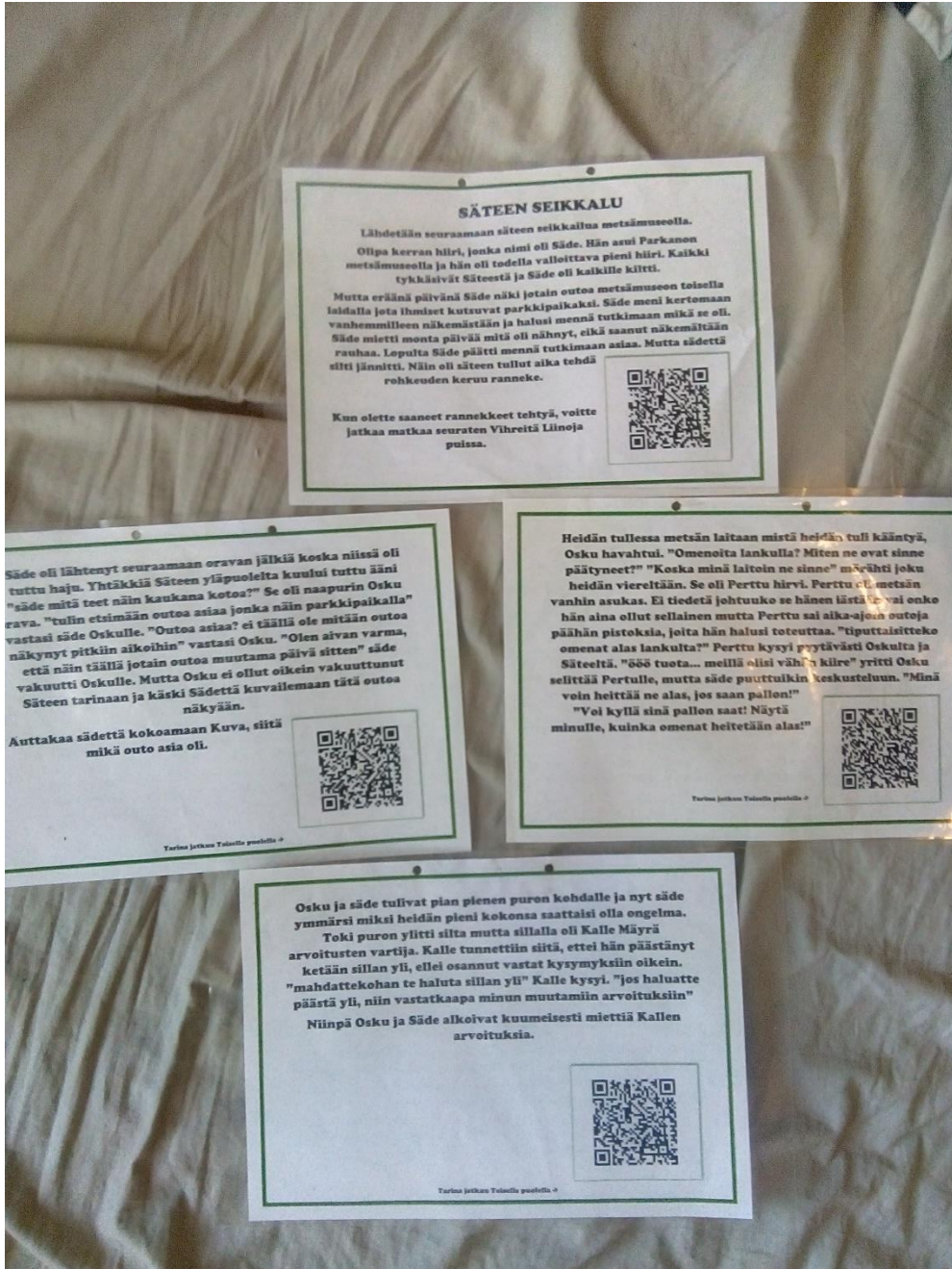
Niinpä Osku ja Säde alkoivat kuumeisesti miettiä Kallen arvoituksia.

Kalle oli innoissaan, kun kaikkiin arvoituksiin oli ratkaisu. "Olette pitkään aikaan ensimmäiset Ellinooran jälkeen, joka osasi ratkaista kaikki arvoitukset." "Kuka on Ellinoora?" kysyi Säde. Oskulla ja Kallella tuli pieni hymyn virne kasvoilleen ja tätä Säde ei oikein ymmärtänyt. Tunsiko Oskukin Ellinooran. "tule Säde, lähdetään katsomaan häntä, kenen takia tänne tulimme." sanoi Osku ja he lähtivät jatkamaan matkaa.

Tullessaan rannan lähelle missä pienen matkan päässä nuotio roihusi, he tapasivat tämän salaperäisen ja oudon henkilön.

Se oli karhu. Karhu, joka näytti isolta, mutta lempeältä. "Miten menee Ellinoora" huikkasi Osku karhulle. "Ai hei Osku, en meinannut nähdä sinua, kun olet niin pieni. Kuka tämä sinun ystäväsi on?" "Minun nimeni on säde" vastasi säde reippaasti. "Teillä taisi olla pitkä matka, kun tänne asti tulitte. Minulla olisi tuolla nuotiolla vähän makkaraa ja mehua, haluaisitteko tekin?" "JOO" huusi säde ja näin he lähtivät Oskun ja Ellinooran kanssa nuotiopaikalle syömään makkaraa ja juomaan mehua.

Tällainen oli säteen seikkailu Parkanon Metsämuseolla.

2: Peura & Kesypeura, tunnetuin Poro

3. Susi

4: Karhu

5. Kettu

6. Mäyrä

7. Majava

8. Saukko

9. Supikoira

10. ilves

11. Jänis

12. Orava

13. Metsä hiiri

Arvoituksia:

1.Kumpi on painavampi 100Kg rautaa vai höyheniä?

Vastaus

Ei kumpikaan, Molemmat painavat 100kg

2.Kalle käy kirpputorilla, mitä hän ostaa sieltä?

Vastaus

Kirppuja

3.Mikä on hitauden huippu?

Vastaus

Etana, joka jarruttaa mutkassa

4.Mikä on nalle Puhin veljen nimi?

Vastaus

Puhveli

5.Kuka on Manun isän poika?

Vastaus

Manu

6. Juhon luokalla oli 10 oppilasta; Aliisa, Daniel, Ulla, Roosa, Miro, Aleks, Eemil, Lenny, Vertti. Mutta kuka oli Kymmenes oppilas?

Vastaus

Juho

7.Mitä kärpänen sanoi, kun se meni hevosen suuhun?

Vastaus

Vihdoinkin olen turvassa!

8.Pankki ryöstettiin sunnuntaina klo 15:37.

Ryöstäjä meni pyöreään taloon. Seuraavana päivänä poliisi kuulusteli talon asukkaita.

"Missä olitte sunnuntaina Klo 15:37?" Äiti: "Keitin puuroa". Isä: "Olin pankissa". Siivoaja: "Siivosin talon nurkkia". Lapset: "Olimme leikkipuistossa". Kuka on syyllinen?

Vastaus

Siivoja, talossa ei ollut nurkkia

1.

**Kumpi on painavampi
100Kg rautaa vai
höyheniä?**

Vastaus toisella puolella >

2.

**Kalle käy kirpputorilla,
mitä hän ostaa sieltä?**

Vastaus toisella puolella >

3.

Mikä on hitauden huippu?

Vastaus toisella puolella >

4.

**Mikä on nalle Puhin veljen
nimi?**

Vastaus toisella puolella >

5.

Kuka on Manun isän poika?

Vastaus toisella puolella >

6.

**Juhon luokalla oli 10
oppilasta; Aliisa, Daniel,
Ulla, Roosa, Miro, Aleks,
Eemil, Lenny, Vertti
Mutta kuka oli Kymmenes
oppilas?**

Vastaus toisella puolella >

7.

**Mitä karpänen sanoi, kun se
meni hevosen suuhun?**

Vastaus toisella puolella >

8.

**Pankki ryöstettiin sunnuntaina klo 15:37.
Ryöstäjä meni pyöreään taloon.
Seuraavana päivänä poliisi kuulusteli talon
asukkaita.**

"Missä olitte sunnuntaina Klo 15:37?"

Äiti: "Keitin puuroa".

Isä: "Olin pankissa".

Siiivoija: "Siivosin talon nurkkia".

Lapset: "Olimme leikkipuistossa".

Kuka on syyllinen?

Vastaus toisella puolella >

1. Vastaus

**Ei kumpikaan, Molemmat
painavat 100kg**

2: vastaus

Kirppuja

3: Vastaus

**Etana joka jarruttaa
mutkassa**

4: vastaus

Puhveli

5: vastaus

Manu

6: vastaus

Juho

7: vastaus

Vihdoinkin olen turvassa!

8: vastaus

**Siivoja, talossa ei ollut
nurkkia**